

eller Landsfiden. Man kan mulig komme til Planer, der gaa i ganske modsat Retning; man kan slet ikke vide, til hvilken Anskuelse en eller anden militær Kommission kan komme; der kunde f. Ex. blive Spørgsmaal om at flytte Kjøbenhavn's Befæstning. Ved de 6 Kanoner er Intet foregrebet, Alt staar ligesaa frit, som før de bleve bevilgede. — Jeg takker den høitærede Minister for hans Oplysning med Hensyn til Assistenten ved Søforterne. Det fremgik deraf, at han ikke er bleven bevilget før, thi En, der ikke er budgetteret, er heller ikke bevilget. Jeg lægger mest Vægt herpaa, fordi det behjær, hvad man i vor finansielle Praxis forstaar ved en Impostering. At flytte en Vind fra et Sted, hvor han ikke findes, til en Post, hvor han vil findes, kaldes en Impostering; under andre Forhold vilde det blive kaldt en ny Bevilling. Det kan da ialtsald ikke være en Impostering for dem, der ønske Beparelse. Jeg antager, at naar denne Assistent ikke nu skal bevilges paa Søforterne, vil det være rettest at foretage en Medsættelse; men derom kunne vi maaske senere komme til at tale. — Jeg forstaar ikke Forlangendet om de 400 Kr. til Dyrslægen. Det forekommer mig, at efter hvad den høitærede Minister ophlyste, er der ingen særlig Anledning til at bevilge det Beløb. De Oplysninger, han gav om Hesteindkjøbet, vare virkelig saadanne, at jeg noget forbausedes derover. Han indrømmede fuldt ud, at man i Grunden slet ikke ønsker at købe Heste af Hesteopdrættere; man kunde faae dem bedre, jagde han, hos Mellemhandlere; man gaar hellere til dem og bliver saa ikke saa narret. Men hvad skal saa hele det store Apparat til, som nu sættes i Scene, for en meget stor Del for at skaffe Heste direkte fra Hesteopdrættere? Man kunde jo da strax sætte sig i Forbindelse med almindelige Hestehandlere; det vilde blive langt billigere. Det forekommer mig, at, ialtsald efter hvad der er slet, er der ingen særlig Dpfordring til at honorere en Dyrslæge mere; men derved skal jeg ikke dvæle nu, da den høitærede Minister ønsker senere at tale nærmere derom; men hvis Dyrslægen ikke skal have Honoraret, saa er der al Grund til at foretage den foreslaaede Medsættelse. Da de 400 Kr. ikke behøves til Dyrslægen, kan man altsaa spare dem, og der er da al Anledning til at strøge

dem. Det Spørgsmaal maa vi let kunne komme ud over, at der er ingen Grund til at opstille det Beløb til 3die Behandling, medmindre Ministeren mener, at der er Grund til at give det til Dyrslægen, men derom kan jeg ikke udtale mig nu. — Paraf-etablissementet omtalte den høitærede Minister igjen, skjøndt der var sluttet et Slags Fred eller truffet et Slags Forlig ifjor. Jeg kan ikke ganske godkjende den Fremstilling, Ministeren gav. Det Faktiske deri var ganske rigtigt; men hvad der var Pointen, kom ikke frem. Grunden, hvorfor Flertallet i dette Thing syntes mindre vel om den Anvendelse, den høitærede Minister havde gjort af Bevillingen, kan jo i Korthed siges at være den, at medens Ministeren havde faaet en mindre Sum bevilget til dette Formaal, brugte han en større til et andet. — Det er i Korthed, hvad der skete dengang, det vil sige: den Sum, som Ministeriet raadede over i det Djeblit, var ikke større, men det hele Beløb, det var beregnet til, var dyrere end det oprindelig beregnede Beløb. (Rigsmi-
nisteren: Nei!) So, efter Anmærkningerne til Finansloven; men jeg skal ikke komme tilbage til den gamle Strid igjen, da vi ere blevne enige om at bevilge den ifjor; jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at den Anvendelse, den høitærede Minister havde gjort af Bevillingen, var ganske vist hvad man kalder „uansmodet Forretningsførelse“ i høi Grad. Jeg tror altsaa ikke man deraf, at man ifjor gif saa let hen derover, kan slutte, at man skulde gaa endnu et Skridt videre i Nar. — Jeg undrer mig over, at den høitærede Minister ikke kan føle sig fuldt beroliget ved Bevillingerne paa § 26, men da det ikke er Tilfældet, afventer jeg ogsaa med Hensyn dertil nærmere Forhandling mellem 2den og 3die Behandling.

Thomsen: Jeg skal kun gjøre en kort Udtalelse lige overfor den Bemærkning, der kom fra den ærede Ordfører til mig. Han udtalte nemlig, at her fra kompetent Side var falden saadanne Udtalelser om den Sikkerhed, der skulde være naaet ved Anskaffelse af de saa ofte nævnte 6 store Kanoner, at denne Sikkerhed skulde være saaledes, at man ikke behøvede at gaa til Foranstaltninger i videre Udstrækning. Lige overfor denne Udtalelse (Ordføreren [Holtstein]: Udtalelsen